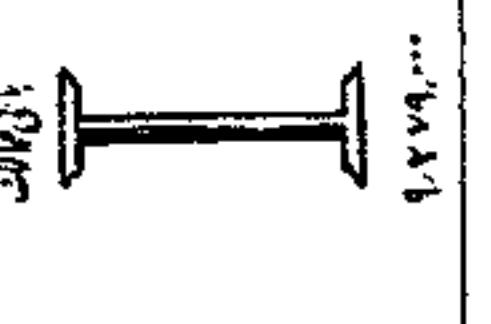
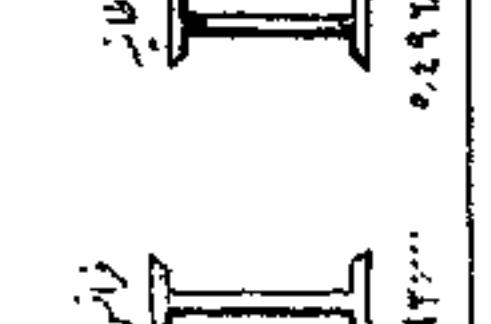
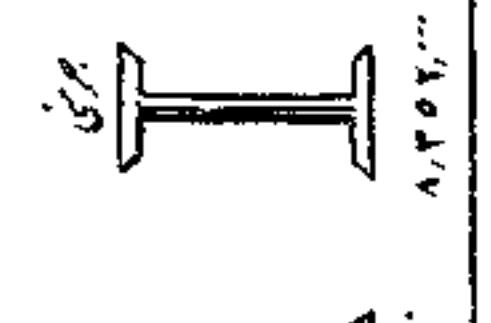
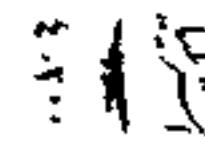
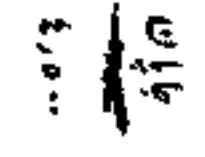
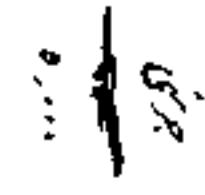
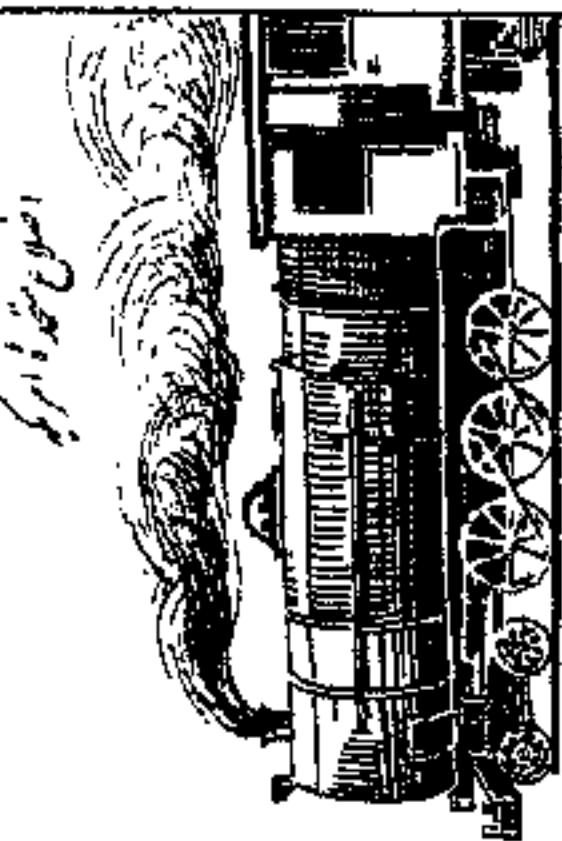

 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الظلاء</p> <p>بمحابيكم اقاموا</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٠</p>	 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الظمه</p> <p>بمحابيكم اقاموا</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧١</p>	 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الفوارد</p> <p>بمحابي</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٢</p>
 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الظلاء</p> <p>بمحابيكم اقاموا</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٣</p>	 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الظمه</p> <p>بمحابيكم اقاموا</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٤</p>	 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الفوارد</p> <p>بمحابي</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٥</p>
 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الظلاء</p> <p>بمحابيكم اقاموا</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٦</p>	 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الظمه</p> <p>بمحابيكم اقاموا</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٧</p>	 <p>بَلْكَر</p> <p>حاصل بكماء الفوارد</p> <p>بمحابي</p> <p>انفعكم تهذيبكم</p> <p>٦٩٧٨</p>

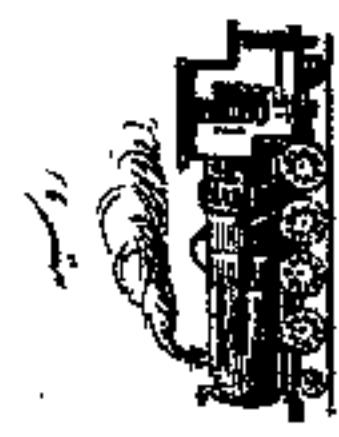
گلزاری

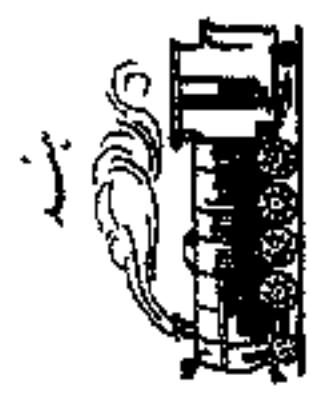
خطوط اہم حام

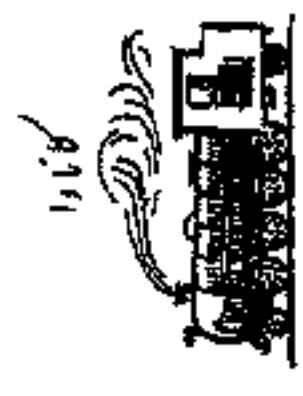
۱۱۶,۱۱۳

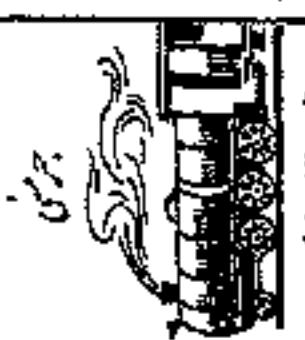
۷۷,۱۱۲

۷۸,۷۷,۷۷

۷۷,۷۷,۷۷

۱۳۴,۶,۶

۲۲۴,۴

۱۴,۱۴

۱۴,۴

۲۸۸,۹

۲۴,۱۶,۲

۱۱,۳۴,۷

۱۸۸,۱

۱۶,۱۶

۱۹,۸۰,۹

خطوط تکراری دل

بخار بکوسر

جنی

رسه

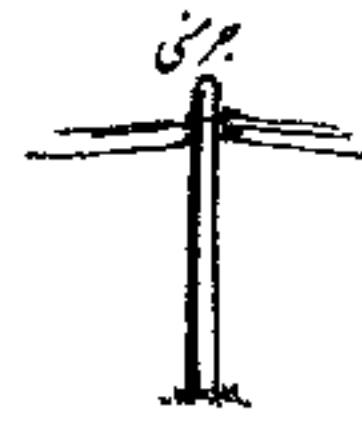
ترانس

۸۷،۸۰۱

۱۲۶،۷۴۷

۱۱۰،۴۷۲

۲۲۶،۴۷۸

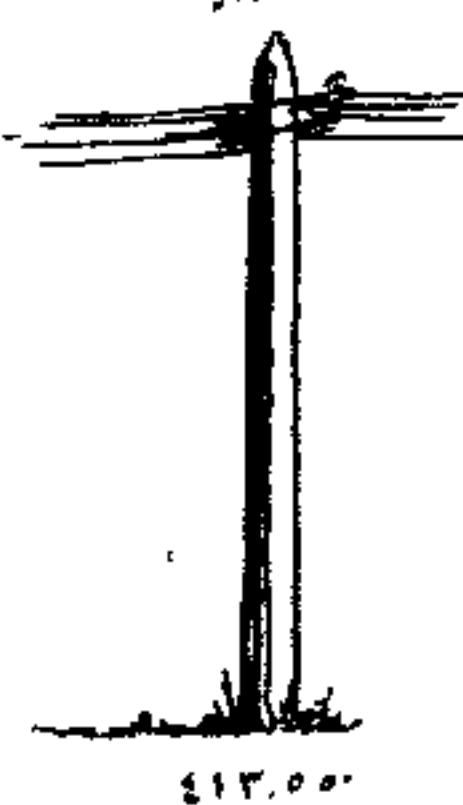
۴۰۵،۳۱۱

اخفع خود امرکی

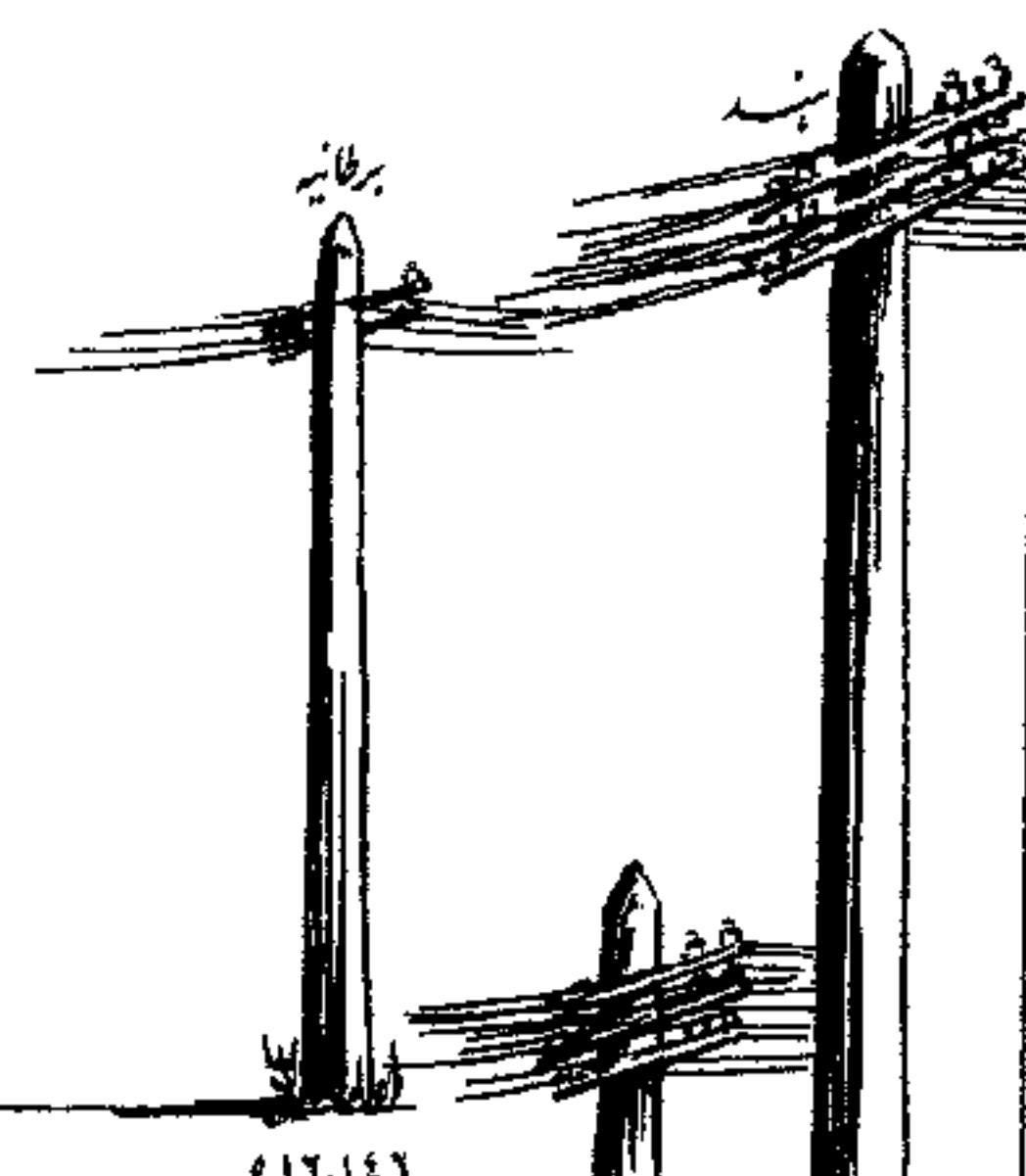
۴۱۲،۳۴۹

آستریلا

۴۱۳،۰۰۰

برطانیہ

۱۱۲،۱۴۸

تیاس اشکانی میں مختلف است۔ بخر خود خابد خطوط تکراری پین
بهردو تیاس نشان اوره شده است

۹۲۳،۲۰۰

پن

افغانستان

۸،۸۹۰

ایران

۱۷،۷۴۱

۶۰۳،۵۲۹

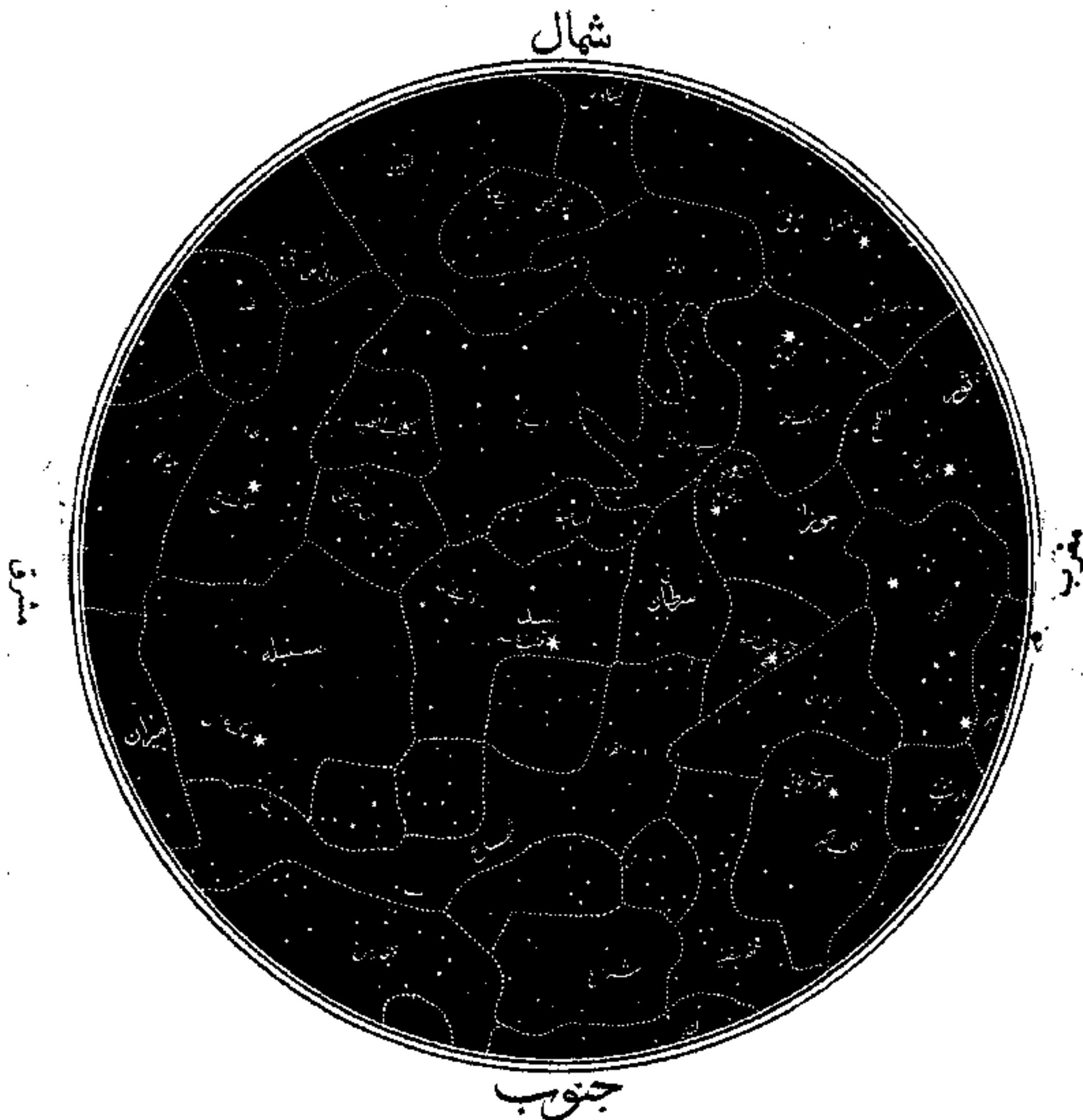
۳۰۷،۶۰۳

۱۰۷،۲۲۸

زگاهی بالا

درین نقشه ستاره هایی است که به اول جمل بوقت نه و نیم بجهة شام دیده می شود باید دانست که به ۱۵ جمل هین منظر بوقت ۹ بجهه و به اول ثور به هشت و نیم بجهه دیده خواهد شد، درین ماه ها بسیار ستاره ها روشن و فشنگ به نظر می آیند - حالات مختصری از تجتمع النجوم مشهور در ذیل بیان می شود .

۱- دب اکبر (Ursa Major) یکی از بجامع النجوم مشهور فلکی بوده «بنات النعش» گفته می شود . ستاره های مذکور را بواسطه علامات مخصوص آن بسهولت شناخته میتوانیم ، چه بدور آن ستاره های روشن تری برتری مخصوص قرار گرفته اند . ستاره های مرئی بسیارند از ، (الف) - ظهر الدب ،

(ب) سراق الدب (ج) فخذ الدب (د) مغز الدب (ه) النیه بالجنون (و) مثزر بالعنق (ی) الفایده . امتداد خط و اصله ستاره ا - ب - به ستاره قطبی منتهی می شود بنابران ستاره های مذکور «ها دین» خوانده می شود و همچنان ستاره های ه - و - ی - بعضی اوقات بنام بنات النعش باد می شوند .

چون ستاره های مذکور را بابت بنظر میرساند لذا آنها را فوایت مینامند مگر حقیقت هر کدام حرکت مخصوصی داشته به سهان مختلفه حرکات مختلفه را انجام میدهد .

باید دانست که ترتیب احریوزه ستاره ها بعد از مدت مدیدی بدل شده صورت دیگری را اختیار خواهد کرد ، چه فاصله ما بین آنها بقدر زیاد است که با وجود حرکت سریع شان مدت هزاران سال لازم است تا فرق محسوس شود . چنانچه دیگریند که بعد از مدت یکصد هزار سال ستاره های ا، ب، ج بخط مستقیم خواهند آمد .

ستاره مثزر یا العنق : - ستاره خوبصورت و فشنگ است و بحشم برخنه ستاره کوچکی موسوم به «سها» را پس از میتوان ملاحظه کرد . مردم بواسطه دیدن (سها) میتوانند قوه باصره اشخاص را امتحان کنند چه چشم های ضعیف ستاره مذکور را ملاحظه کرده نمیتوانند ، اگر بواسطه دور بین ستاره مثزر دیده شود معلوم می شود که یک ستاره نیست بلکه از اجتماع دو ستاره کوچک تشکیل یافته و هر کدام آنها نیز به قویت خود از دو ستاره کوچکتر دیگری تشکیل گردیده اند که بصورت واحد جلوه می نمایند حتی بواسطه دور بین قوی هم بجزا نمودن شان دشوار است ، ولی پذریعه طیف نها (Spectroscope) توانسته اند این نظریه را به ثبات برسانند . عجب این است که عربها در زمان قریم ستاره مثزر را متنی گفته اند .

مثزر از دو ستاره با بیمارت دیگر دو آفتاب تشکیل یافته است که هر کدام آنها دور دیگر بمنتهی دو نیم روز گردش می نمایند و فاصله مابین شان ۷۰ میلیون کیلومتر متر می باشد شموعه هر دو بیست چند شصت است .

ستاره مثراز کره ارض خیلی دور بوده بعد از مدت ۹۹ سال نور آن بزمیں میرسد . بعد آنرا از این حساب که رفتار نور در هر ثانیه فریباً (۲۹۹,۰۰۰) کیلومتر است تعیین میتوان کرد .

مثزر در هر ثانیه ۱۳ کیلومتر بطرف زمین میلان حرکت دارد اما بعد زیاده آن مدت هزاران سال بکاردارد که روشنی آن اضافه تر بزمیں برسد .

ستاره قطبی : - بیان شد که اگر خط واصل بین ستاره های (الف) و (ب) امتداد داده شود به ستاره قطبی منتهی می شود ازین است که ستاره مذکور به تنهاً واقع شده و هیچ ستاره روشن دیگر نزدیک آن دیده نمی شود و باین جهت شناختن آن سهل بوده تفحص آن چندان دقتی بکار ندارد .

ستاره مذکور نزدیک قطب شمال فلکی واقع بوده در هنگام گردش کره فلکی چنین بنظر میرسد که ستارگان بعد از آن گردش میکنند ، در زمانی که قطب آسمان از ستاره مذکور فاصله بعیدی داشت ، عربها ستاره مذکور را «جدی» نام نهاده بودند .

۲ - برساؤس (Perseus) : - نام این جمع «حامل راس الغول» بوده ستاره (الف) به «صرفق» موسوم است که قلب برساؤس میباشد و رأس برساؤس - ستاره (ج) است که در یک طرفش شمیر و در طرف دیگر آن سرمیداسا میباشد و ستاره (ب) «راس الغول» است .

ستاره «مرافق» در بین هجره واقع بوده، بواسطه دور بین اطراف آن خیلی قشنگ که بنظر می‌رسد. سبب دیگر شهرت ستاره «راس الغول» این است که ستاره مذکور متجلی بوده نوبت تغییر آن ۲ روز و ۲۱ ساعت می‌باشد و تا ۲ روز ۱۳ ساعت به ستاره قدر دوم نزدیک می‌باشد. و میتوان گفت که ستاره مذکور مانند ستاره قطبی روشن بوده بعد از ۴ ساعت روشنی آن تخفیف می‌یابد و در قدر چهارم شامل شده مدت ۴۰ دقیقه دوام می‌کند و بعد از دو ساعت دیگر بحال اصلی خود رجوع می‌نماید.

۳ - ثور (Taurus) :- برج دومین بوده مشهور ترین این جمع عبارت از نسق ثوابت «ثربا» می‌باشد. ستاره (الف) بنام «الدبران» و ستاره (ب) با اسم «النطح» یادی شوند در باره ستاره مذکور یونانیان قدیم روایت داده اند:

«وقتی هر کسی (مشتری) خیال تغییر محبوبه خود (یوروبا) را در دماغ پرورانیده برای حصول مقصد خود دای گسترانیده خود را بصورت نرگاؤ فشنگی مبدل نموده بیع مطلب خودروان و بدرا باخی رسید که (یوروبا) با کنیزان خود در اینجا تفرج می‌نمود، چون نظرش به نرگاؤ (مشتری) افتاد بلا تأمل بران سوار گردید نرگاؤ فوراً پرواز نموده به جزیره قبرس فرود آمد، ازینست که حصة پیش روی آن نرگاؤ (ثور) در آسمان و حصة ثانی آن در بحر مدفون است.»

ثربا (Pleiades) :- مشهور ترین ستاره‌های نسق و در وسط آن ستاره بزرگی بنام «وسطالثربا» واقع است، (هزبان انگلیسی هر ستاره اسم مخصوصی دارد مگر در فارسی و عربی بنام و لشان است).

بواسطه دورین کوچک «وسطالثربا» به شکل مثلث بنظر می‌رسد و می‌گویند که با این نسق ستاره‌های دیگری نیز وجود داشت که یک جرم آن فاصلید شده، شن جرم دیگر آن به چشم برخنه بنظر می‌رسد، مگر حقیقتاً تعداد آنها بیشتر بوده و با چشمها فوی تا ۱۱ جرم مشاهده می‌شود.

الدبران (Aldeberan) :- ستاره مذکور بصورت فوری بعد از «ثربا» طلوع می‌کند بدان سبب با این اسم مسما شده، الدبران از جمله ستارگان قدر اول و نمونه درستی از آنست.

«شعرای یانی» و «نصر الواقع» نسبت با آن روشن تر مگر «ذنب الدجاجه» و «قلب الاسد» نسبت با آن تاریک تر اند. بتوسط دورین قوی الدبران هشت معلوم می‌شود - رنگ آن به سرخی مایل و ۴ سال نوری از زمین دور است و ۵ کیلومتر در هر ثانیه می‌پماید و نسبت با آن کتاب سرد تر است.

۴ - جوزا (Geminii) :- این مجموعه ستاره‌ها مشهور و مقبول بوده «جوزا» نامیده می‌شود - دو ستاره روشن (الف) (ب) «مقدم التوامین» و «مؤخر التوامین» نام دارند.

مقدم التوامین (Castor) :- ستاره قدر دوم و در زمانه قدیم از ستاره (ب) روشن تر بود و بدان سبب آنرا درین مجموعه ستاره (الف) قرار داده اند.

بواسطه دورین کوچک این ستاره هشتی بنظر می‌رسد - هر یکی از آن این است که هر رکن آن بذات خود عتی است. و ۱۱۶ سال نوری از زمین فاصله دارد.

مؤخر التوابع (Pollux) :- ستاره قدر اول و از کره ارض ۱۰ سال نوری فاصله دارد ، این ستاره از اتحاد شش ستاره دیگر تشکیل باشند هن روژه بنظام شنسی قریبتر شده میرود .

ه - سرطان (Cancer) :- اگرچه چندان مجموعه روشی نیست و کدام ستاره روشی هم ندازد مگرچونکه در منطقه البروج واقع است مشهور است - وقوع آن در برج چهارم و دارای یک نسق ثوابت که به «نثره المعلقه» موسوم است میباشد .

اگر ستارگان این نسق واضح بنظر بیایند بر صاف هوا دلالت میکنند ، ستارگان نثره المعلقه به تعداد کم بوده اما بتوسط دوربین نظاره آن خیلی قشنگ است «گلی لیو» تعداد آنرا ۳۶ گفته مگر بتوسط دوربین های فوی تا ۳۰۰ جرم به تعداد مشاهده شده ، ستاره (ز) یک ستاره مثلث است که ارکان آن بتوسط دوربین ملاحظه میگردد .

۶ - اسد (Leopard) :- در تحت (اسد الاصغر) واقع و برج پنجین است ستاره های آ-ج-ز-م و آ-د پکجا شده بصورت داس مشاهده می شوند این مجموعه نجوم در اکثر حض آسمان ظاهر بوده و چونکه در منطقه البروج واقع است ازان سبب خواه نخواه یکی از سیاره ها همیشه درین مجموعه مشاهده می شود .

ستاره (الف) راه قلب الاسد ، ستاره (ب) راه ذنب الاسد و ستاره (ج) راه الجبهه میگویند «الجهه» ستاره مثنی میباشد .

قلب الاسد (Regulus) :- ستاره قدر اول بوده روشی آن یک ثلث حصه روشی «نصر الواقع» و سیزدهم حصه روشی «شعرای عانی» میباشد . «قلب الاسد» ستاره ایست که نور از آن در ۱۵۰ سال بامیرسد و ۱۰۰۰ برابر شمس حجم دارد .

۷ - سنبه (Virgo) :- یک مجمع النجوم بزرگ است بر طریق الشمیس و قوع داشته دارای بسیاری سحاب (nebula) میباشد .

ستاره (الف) «سمان اعزل» و ستاره (ب) «زاوبه» نام دارند ستاره (ج) به دوربین مثنی بنظر میرسد .

سمان اعزل :- (Spica) ستاره قدر اول میباشد - فاصله اش اگرچه از زمین بسیار است ولی روشی بنظر میرسد - خیال دارند که روشی این ستاره هنار چند آنکه خواهد بود - عدد دو رین مثنی معلوم میشود که ارکانش در مدت چهار روز گردش میکنند .

۸ - دب اصغر (Ursa Minor) :- این مجمع النجوم فرب قطب شمالی فلکی واقع است - ستاره مشهورش از قدر دوم است که ستاره قطبی خواهد بود - ستاره های (ب-ج) دور ستاره قطبی گردش میکنند و «فرقدین» نامیده می شوند و ستاره (ج) «اخنی الفرقدين» نام دارد .

۹ - التین (Draco) :- این مجموعه ستاره ها اطراف (دب اصغر) را فرا گرفته است ستاره مشهور این (الف) «ثعبان» گفته میشود این ستاره سدهن از سال قبل از مسیح ستاره قطبی بوده و در سال ۲۳۰۰ میلی دوباره ستاره قطبی خواهد شد این نظریه که «ثعبان» ستاره قطبی بوده از اصول بنائی اهرام مصری دانسته میشود ببالای (جای علی رکبته) چهار ستاره دیگر واقع اند که «سرتین» گفته میشوند ستاره (ج) را «رأس تین» خوانند .

سبب تبدیل شدن ستاره قطبی این است که قطب گرد یک محور دور میزند - قطب دوره خود را در ۲۶ هزار سال ختم مینماید، مقصود اینست که همان ستاره که امروز بقطب واقع است ۲۶ هزار سال بعد باز ستاره قطبی خواهد شد، عروز این زمان ستاره های مختلفه ستاره قطبی خواهند شد.

۱۰ - عوا (Bootes) : - بجمع النجوم بزرگ و در سکرہ فلکی شمال به جنوب (دب اکبر) و مغرب (الفکه) جایداده. شکل آن مانند «شبان» بوده و ستاره (ب) سرشبان است و (ج) مشابه شانه چپ آن و پدستش تازیانه بوده و به تحت ستاره (ر) پای آن مینمایشد.

ستاره مشهور ترین عوا «سمانک رامع» است و ستاره (ب) «کعب ذی العنان» نام دارد.

سمانک رامع (Arcturus) : - ستاره مشهور قدر اول بوده، رنگ آن زارنجی است، در هر ساعت ۳۲۰ کیلومتر بطرف سنبه میرود، مگر حرکت مذکور بواسطه فاصله زیاد در ۱۰۰۰ سال مخصوص لصف درجه مینمایشده و ۱۳۵ سال نوری فاصله دارد. جسامت آن نسبت با آفتاب از بست هزار چند هم زیاد است - بعضی خجال میکنند که در کره فلکی شمی «سمانک رامع» نسبت به جمیع ستاره ها روشن تر است مگر بعقیده اکثر مردم «سر الواقع» نسبت به «سمانک رامع» روشن تر است «عیوف» مساوی «سمانک رامع» مینمایشده دیگر آن «حارس» شهابی است.

۱۱ - الفکه (Corona) : - بعشرق «عوا» واقع است و بک تاج از ستاره های کوچک میسازد ستاره روشن ترین (الف) «نیر الفکه» گفته می شود که ستاره «قدر» سوم است.

۱۲ - الجانی علی و رکبته (Hecules) : معنی «جانی علی و رکبته» (بسربازانو ایستاده) است ستاره (الف) «رأس الجانی» نامیده می شود و ستاره (ب) درین مجموعه از کل ستاره را روشن تر است و بخلاف شانه راست آن می باشد و (د) شانه چپ آن است «راس الجانی» خیلی قشنگ است، اگر بدور بینیکه ۳ انچ لطر دارد ملاحظه گردد ستاره های این دسته جدا جدا معلوم می شود.

۱۳ - سگ اکبر (Canis Major) : - بجنوب منشرق (الجبار) یک مجموعه ستاره های معروف است شکل سگ را اختیار کرده اند. ستاره (الف) را «شعرای یانی» میگویند و ستاره (ب) را «صریم یانی» گفته می شود، ستاره (د) «العذرا» نام دارد.

شعرای یانی : - (Sirius) در تمام ستاره های آسمان روشن ترین است رنگ آن نیلگون بسفیدی مایل در اثنای درخشیدن رنگی آن کم وزیاده میگردد، روشنی آن از «الدبران» ۱۲ چندافزو نتوراز آفتاب ۲۰ صراتبه زیاده روشنی دارد. حرارت آن نیز از آفتاب زیاد و فاصله آن هشت و نیم سال نوریست - نزدیکترین ستاره باشید و روز های مزبور را «ایام الكلب» نامند این ستاره هم مشتی است.

۱۴ - سگ اصغر (Canis Minor) : - بجمع ستاره های کوچک است درین بجمع «شعرای شای» ستاره «قدر» اول است و فاصله آن از نظام شمسی ۱۰ سال نوریست. حرارت آن از «شعرای یانی» کمتر مگر از شمس زیاده تر ناشت در هر ثانیه چهار کیلوگرم بزمین قریب شده میرود. و ستاره (ب) را «صریم شای» میگویند.

۱۵ — الجبار (Orion) : — روش ترین همچومن سماوی بوده؛ اگرستار گان از قدر اول و دوم میباشد :

نام ستاره (الف) «ابطالجوزا»

«د» (ب) «رجل الجوزا»

«د» (ج) «منكب البسرا»

و نام ستاره (د) «متنطقة الجوزا» بوده ستاره مئی میباشد و با دور بین کوچک ارکانش بگان دیده میشود.

ستاره (ك) بنام «سیف الجوزا» معروف است.

ابطالجوزا (Betelgeuse) : — ستاره قدر اول بوده و تنها ستاره است که در روشی آن تغیرات مشاهده میشود، میعاد تغییر آن ۲۰۰ روز بوده، با وجود تغیرات ستاره مذکور از قدر اول است، رنگ که آن نارنجی و فاصله آن ۱۰۰ سال نوری است.

رجل الجوزا (Rigel) : — ستاره است بلکون بسفیدی مائل، فاصله آن ۵۰ سال نوری است، بتوسط دور بین متشی معلوم میشود.

سحاب الجبار : — ستاره (ت) که در وسط «الجبار» واقع است مشتمل بر چهار ستاره یعنی صرابع میباشد بتوسط دور بین ساده هم ملاحظه میشود مگر بواسطه دور بین قوی بسهولت مشاهده میگردد، این ستاره بفاصله میلیونها کیلومتر واقع است.

۱۶ — النهر (Eridanus) : — از «رجل الجوزا» شروع شده بطرف «قیطس» بصورت یک قطار در از ستار گان امتداد یافته، ستاره (الف) بنام «آخر النهر» (Acherener) و ستاره (ب) بنام «کرسی» مشهور است و ستاره (ج) که متشی میباشد باسم «ذوق» موسوم است «آخر النهر» از ستاره های قدر اول بوده و با نق جنوبی بنظر آمده بعد از لحظه غائب میگردد.

۱۷ — مسک الاعنه (Auriga) : — همچومن سماوی مشهور و ستاره (الف) «عیوق» نیز شهرت دارد. ستاره (ب) باسم «کعبه ذی العنان» بادی شود.

عیوق (Capella) : — معلوم کردن این ستاره در آسمان سهل است چرا که این ستاره قریب سه ستاره دیگر است که بشکل مثلث متساوی الساقین میباشد.

و زیگ آن سیز مایل بزرگی و جرمی از شمس بزرگتر میباشد و از قدر اول بوده و اگر احیاناً شمس درین فاصله وقوع میداشت دارای قدر پنجم و با ششم ستار گان میبود.

«عیوق» ستاره متشی بوده ۴۹ سال نوری دور و در هر ثانیه قریباً یک کیلومتر از زمین دور شده میرود.

۱۸ — ناطورس (Centaurus) : — همچومن بزرگی و از قریب خط استوا بنظر میرسد — ستاره های شماقی آن نیز بنظر میآیند ستاره های (الف) - (ب) قدر اول میباشند و ستاره (الف) را «رجل قسطورس»

جیداً نمند، (ب) نزدیک آن واقع است. ستاره‌ای مذکور بالای افق کابل بمنظیر غی آیند و «رجل قطبودس» نسبت به تمام ستاره‌ها نزدیک با آن قاب واقع است - فاصله آن ۴۲۴ سال نوری و متی میباشد - او کان آن بدوران ۸۱ سال گردش میکند و «رجل قطبودس» برابر شمس جسامت دارد.

۱۹ — سنبه (Argonavis) : - گروه ستارگان زیاد بوده بواسطه زیادت تعداد آن به چهار حلقه منقسم میشود از مرار :

«تفر سفینه»، «دقیل سفینه»، «شرع سفینه» و «لنگر سفینه».

بزرگترین و روشن ترین ستاره درین گروه ستاره «سپیل» است هرچند ستاره‌های روشن دیگر هم درین گروه هستند مگر بسب قرب به افق جنوبی چندان روشن بمنظیر نمیروند.

سپیل — (Canopus) : - بلاحظ روشنی بعد از «شعرای عانی» قرار گرفته در رانیه ۱۹ کیلومتر بعد از خیار میکند و فاصله آن هنوز معلوم نشده. بهر کیف از ۳۰۰ سال نوری پیشتر است - جسامت آن از شمس زیاده بوده لااقل ۶۰۰۰ چند شمس خواهد بود، ستاره مذکور آنقدر بزرگ است که نظر ندارد و از افق جنوبی عبور نموده مانند چراغ افروخته بمنظیر میرسد.

۲۰ — شجاع (Hydra) : - این مجموع النجوم خیلی طویل بوده و یک ربع سما را فرا گرفته مگر عرض آن کمتر بده مانند ازدها معلوم میشود، سر این ازدها در تحت (سرطان) و مغرب (اسد) بوده تا در نیمه برج (عقرب) امتداد دارد.

بعضی اوقات ستاره (الف) را «الفرد» خوانند، شاید بدان سبب است که ستاره مذکور در خط ستارگان کم نور جلوه میکند و اسم دیگر آن «قلب الشجاع» بوده بتوسط دوربین قوی ساوی متی بمنظیر میرسد.

بقلم سید رفیع قاسم خان مترجم
انجمن ادبی (۱)

تاریخ ختصر هوای بازی

فکر پرواز در هوا و تغییر طبقات جویه از بدن تکوین در دماغ اینست جایگیر و ممکن بوده است و همین شوق با آزو از زمانه های قدیم یکی از مشغولیات مهمه انسان بشمار میرفه و راجح به این فکر در هر دوره تحقیقات و اظهارات بعمل آمده است، برای اثبات این دعوی که فکر هوای بازی و نشاط برقضا از تاریخ بسیار دوری در هنر بشر جاداشته، ذکر قصه کیکاوس و نمرود در قرون قبل المیلاد که مینخواستند برای جنگی با خدا (العیاذ بالله) با آسمان بروند و به این مقصد حکمه را به دوش چهار مرغ (عقاب) بسته بالای سر آن ها پارچه های گوشت آویخته بودند تا عقاب ها از مشاهده گوشت برای رسیدن با آن رخ به بالا صعود کنند، کافی خواهد بود.

ولی اگر این دلیل مکنی شمرده نشود تشریحات دیگری هم موجود است که برای منزید معلومات و اثبات این ادعا ذیلاً ذکر میشود:

تصویرها دو هزار سال قبل در افسانه های خود اسم و تصویر انسانی را که بواسطه

فکر پرواز در هوا؛ - صفحه از کتاب قلمی قرن شانزدهم عیسوی

(۱) از کتاب «تاریخ هوای بازی» که از طرف مجله ایلوستریشن فرانسه، بطبع رسیده، اخذ شده است.

بال پرواز میکرد ذکر نموده اند، هندی ها و چینی ها در همان تاریخ عقیده داشتند که ارباب افواح شان بواسطه ماشینی که بقوه سحر بحرکتی آمد سوی آسمان پرواز مینمایند چنانچه نقشه این ماشین در کتب قدیمی هند و چینیان موجود است.

مردم هند چینی در زمانه های بسیار قدیم کاغذ پرانهای مقوایی مکعبی میساختند و میان آن چراغ روشن کرده بقوت باد بهرا بلند میکردند.

او روایاتی های قرون اولی هم شیطان را بال دار میدانستند و کاغذ پران را میشناختند.

خلاصه اینکه بشر از زمانه های بسیار پیش یعنی هر طائفه در زمان اقتدار خود که آرام و متمول بوده این فکر را در سر داشته و در آن خصوص تحقیقات کرده یا اشیائی ساخته است که ساختمان آنها اعتقاد ایشان را به پرواز در هوا واضح مینماید.

یک نفر مسلمان اندلسی در زمان عبد الرحمن فی (قرن نهم) در مدینة الزهراء برای خود بال ها ساخته از بالای سکوهی خود را بزر انداخته و بواسطه بالهای مذکور سلامت بزمین رسید، این اولین تجربه بود که بعمل آمد.

ولی مهندس و قیمتدار ترین تحقیقات صریط به پرواز بشر در فضا بواسطه فلسفه و صفتگر معروف دور احیای علوم Renaissance ایطالیا یعنی لئوناردو دا ونسی Leonardo da Vinci بعمل آمده و میتوان گفت که ترقیات و کامپیویتی های امروزه بشر در دائره طبیعت رانی و هوا بازی از برگت افکار اوست.

مفکوره فنی لئوناردو دا ونسی راجع بامکان پرواز در هوا:

لئوناردو دا ونسی نقاش و فیزیک دان معروف ایطالیا در دوره «رنسانس» از ابتدای عمر مسامی خود را به تحقیق امکان پرواز بشر در هوا، موقوف داشته پس از مطالعات عمیق و تحصیل علم الطیور و علم الحشرات و تفکر در اطراف ساختهای جسمی هر پرنده و تعمق در کیفیت و چگونگی پرواز و اینکه بواسطه کدام آلات (اعضاء) پرنده گان پرواز کرده میتواند بالآخره در سال ۱۵۰۷ کتابی راجع به پرواز در هوا تألیف کرده و در آن بالصرایح نوشت که انسان در هوا پرواز کرده میتواند وضعاً بعضی آلات را تشریح داد.

لئوناردو دا ونسی ابتداء تعبیه بالهایی را که بقوت دست و بای انسان حرکت کند، مدنظر داشت ولی در اخیر کتاب خود ازین فکر منتقل شده صریخ نوشت که انسان بواسطه ماشینهای فنی وغیره اقتدار پرواز در هوا را پیدا خواهد کرد. نقشه ها و نظریات این شخص بحمدی صحیح و دقیق است که هر یک از علمای مابعد برای افکار شخصی خود منجذبهای او را اساس صحیح قرار داده اند حتی کیمیک ۴۰۰ سال بعد طیاره و ایجاد میکرد هم ابتداء افکار لئوناردو را مورد مطالعه قرار داده از روی تحقیقات و تدفیفات او نظریات خود را تکمیل نمود.

بعد از او در سال ۱۶۷۰ یک نفر رُزوبت موسوم به فرانسو در شهر بروسا (ایطالیا) در اطراف نظریات لئوناردو تحقیقاتی نموده و بالنتیجه نقشه یک کثی طبیعت را ترتیب داد.

کشی مذکور عبارت از یک بدنه شبیه به زورق های معمولی بود که بالای آن باد بانی برای تسییل فرود آمدن و جلوگیری از سقوط فوری تعبیه کرده و در دو طرفش دو عدد چه پارچه برای حرکت دادن بواسطه دست و پای ساخته بود و علاوه برین مخترع منبور در اطراف کشی، دانه کلوله جستی تیار کرده و مدنظر داشت که ابتدا از سوراخ بالائی در گلوله ها آب ریخته آنها را پر کند و بعد سوراخ بالارا بسته از مجرای پائین آب را بکلی کشیده و در جوف کلوله مذکور خالیگاه تولید نماید یعنی هوای آن را بکلی بکشد تا کشی سبکتر از هوا شده به کمک چه پیاده باشند شود. اگرچه این نقشه روی کاغذ و در مغز مخترع مانده عملی نشد ولی فکر عالم مذکور که بقسم بسیار ساده خلا را تولید می کرد، بسیار قابل تقدیر میباشد.

کمی بعد بسنیه Besiner فرانسوی آله دیگری برای پرواز انسان ساخت و آن عبارت از دو میل چوبی بود که در دو طرف آن شاه پرهای پارچه‌ای تعبیه شده بود و بسنیه فکر میکرد که انسان هر یک ازین میل‌ها را که کمتر آن بواسطه فنر فلزی قات شده میتوانست بیک دست گرفته شاه پرهای پیش روی را بادستی، و شاه پرهای عقب را بواسطه ریسمانی که پیاهای خود بسته، همراه پای حرکت دهد، این فکر هم جز بواسطه مخترع آنهم در منزل خودش مورد تجربه قرار نگرفت و تاین‌وقت عوام‌الناس و سلاطینی که راه کامیابی علمای مذکور را درین راه مسدود می‌پنداشتند چندان توجه بافکار و نظریات ایشان نمودند.

ولی در سنه ۱۷۰۹ گوسماو ave Gusm، پر تکالی ماشین طیار ایجاد کرده و آن را به حضور شاه پر تگال ڈان پنجم تجربه نمود.

ماشین مذکور مشتمل بر یک سبد و ۴ بال و یک باد بان بود که بقوت حرکت دادن ریسمان‌ها از زمین بحرکت در آمده و بلند می‌شد. اما اینقدر بود که انسان درین ماشین نشسته نمیتوانست، تجربه این ماشین بصورت بسیار بی اهیت صورت گرفت زیرا نقطه دوسته ذرع از زمین بلند شد و پس ازان بزمی خورد. این پیش آمد چندی علمای را مکدر ساخته و آنها را مورد استهzae عوام‌الناس قرار داد بقییکه در ظرفه تقریباً نیم قرن هیجکسی بفکر ساختن ماشین طیار نیفتاده و اگر هم علمای این فکر را تعقیب می‌کردند بطور خفیه و در داخل منزل خود شان بودند در مضر عام.

ترقیات هوا بازی و افکار علمای در نیمه دوم قرن ۱۸ :

بقییکه در فوق ذکر رفت در نصفه اول قرن ۱۸ تحقیقات هوا بازی که از چندی قبل در تمام مراکز اوروپائی اهمیت یافته بود معطل ماند تا آنکه در سنه ۱۷۵۷ جان چایلد John child امریکائی بالایا تیار کرده و خود را از ارتفاع برج کلیسای شهر بوستون Boston پائین انداده بکمک بال های فوق‌الد کر از سقوط فوری جلوگیری نموده چند صد قدم را در هوا بر فراز شهر طی کرد.

این دو میان تجربه بود که بواسطه انسان در هوا صورت گرفت.

بعد در ۱۷۷۲، اسپورژ Esforge فرانسوی یک سفينة طیار را نفرموده بفکر او این ماشین، عبارت بود از یک سبد (نشیمن گاه)، دو بال متعرک که بواسطه دست، بسیار زود زود حرکت کنند، یک پاراشوتی که از

سقوط فوری جلوگیری نماید ، افکار اسفورز بسیار متین میباشد ، و خودش پندهاین بار ماشین خود را تجربه کرد ولی بفاصله های بسیار کوتاه ، اسفورز در اخیر عمر خود کتابی نوشته و در آن شرح داده که ماشین مذکور اگر تکمیل شود در ساعت صد کیلومتر در روز هزار کیلومتر طی مسافت خواهد نمود . اسفورز برای پیلوت کلاه گوش پوش و عینک را لازم می دید .

چندی بعد در ۱۷۸۱ بلا نئار Blanchard ، فرانسوی کشی طیاری را که ، بال ، دو برای دست و دو سوای پای ، داشت نقشه کرد ، ولی کامیاب نشد .

در همین اوقات در انگلستان بدیک Black ، در چینوا بار بیه دو یینان Volta و Barbier de Tinan راجع به تیار کردن بالون غازدار تحقیقاتی کردند ولی بالآخره در ۱۷۸۳ دو برادر فرانسوی موسوم به شارل مونتگولفیر Ch. Montgolfière و این مونتگولفیر Etinne Montgolfière اشخاص مقدم الدکر را مورد نظر و اساس ترارداده بالونی ساختند که میان آن با دود پر میشد چون دود از هوا شبکه است عقیده داشتند که کامیاب شده اند در حقیقت هم این اختراع ایشان راه کامیابی را برای بشر باز مکرد ، در ۱ آکتوبر ۱۷۸۳ این مونتگولفیر ، بالونی از پارچه ابریشمی ساخته میان آنرا با دود پر کرد و آنرا بحضور لوئی ۱۶ پادشاه فرانسه و ماری آنطوانت ملکه آنصر ، بهوا بلند ساخت ، و چون کامیابی او باعث جوش و هلله ملی شده و حکنجهکاری عمومی را تحریک نمود هر دو برادر مذکور بفکر افتادند که در بالون برای نشستن خود هم جائی تعییه کنند .

بالون دیربرابل - اختراع بلاشار سده ۱۱۰ ق

سفر هوایی در بالون :

در خزان ۱۷۹۳ ، اول این مونتگولفیر و بعد پیلاتر دوروزیه Pilatre de Rosier در بالون خود جائی برای نشستن انسانها تیار کردند و بتاری ۱۹ آکتوبر پیلاتر دوروزیه بالونی از ابریشم که ۸۰ قدم بلندی داشت ساخته ۴۵۰ متر باند شد و هدفیه و ۴ ثانیه در هوا دوام کرد . این کامیابی همینه بزرگی را در مردم تولید

سالنامه « کابل »

کرده تمام مردم پاریس برای تماشا حاضر شدند . پیلانز تجربه خود را تجدید کرده همراه یکنفر معاون خود ۴۲۶ متر بلند شد .

پس اذان در ۲۱ نومبر همان سال هوانورد مذکور بهراهی کوئت دارلاند Comte d'Arlandes بیک از اعیان فرانسه ۲۵ دقیقه پرواز نمود . این دفعه بالون ایشان ۷۰ قدم بلندی ، ۴۶ قدم قطر ، ۲۰۰ متر مکعب حجم و فریب ۸۰۰ کیلوگرام وزن داشت و روی پارچه راچ مالیده بودند تا هوا بداخل آن نفوذ نکند این بالون ۴۰ دقیقه در هوا دوام کرده ۱۲ کیلومتر مسافت را در اطراف پاریس پیمود ، و بعد بدون صدمه در آبادی فرود آمد .

بالون هنرور را با دود پر کرده و هم بالای سبد نشیمن خود یکمقدار زیاد کاه و هیزم حل کرده بودند و داشم کاه مذکور را آتش کرده دود آنرا به بالون داخل میکردند تا از باعث کم شدن دود بالون فوری سقوط نکند . بالون پر دود پیش از چند روز دوام نکرده ذیرا در اول دستبر ، شارل و روبر Charles Robert دونفر جوان فرانسوی صعود بالون را بواسطه غاز های درون تجربه کردند و بالون ایشان ۳ ساعت و ۵ دقیقه در هوا طیران داشت ، جوانان مذکور مخترع اصلی بالوهای هاید روجن که تا اصر از دوام کرده بشمار می آیند و همین اشخاص بکفس وارنش دایرای مسدود ساخته منافذ جلد بالون ایجاد کرده استعمال رسیمان مسد نشیمن چوبی (باشگی) ، مرپوشت برای جلوگیری از خروج غاز که بعدها اساس بانوهای هاید روجن شد ، بواسطه این دونفر بعمل آمد .

بالوهای دیریزابل (قابل رهنهای) :

بلانژر معروف تحقیقات خود را در اوخر سال ۱۷۸۳ به اتمام رسانیده ، بالون دیریزابل یعنی بالونهای برای که بعیل پیوت قابل رهنهای باشند اختراع کرد ، و در بالون پروانه (آله دوار مقابل طیاره) تعبیه نمود که بواسطه حرکت دادن که بیک سمت بالون به سمت دیگر میل کند .

برون Brown جرمی در هن اوقات این نم بالون را تکمیل نمود بقیمه بالونها بزر انتیار آمدند . و انسان هر طرف میخواست بیل خود رفته میتوانست .

سال بعد گراوین Greiwn در بالون برای اداره آن بعلاوه پروانه ، دو تا چه هم ساخت .

اولین قربانی هوا بازی :

پیلانز دوروزیه هوا باز مشهور فرانسوی تاریخ ۱۵ جون ۱۷۸۵ ، از بالون افتداد مرد .

اختراع پاراشوت :

گار نرم Garnerm سال ۱۷۸۴ اکتبر پاراشوت را ، اختراع کرد ، پاراشوت مثل چتری معمولی بک آله است که انسان بواسطه آن از ارتفاع زیاد بدون خطر پائین شده میتواند .

هوایاگزی در ابتدای قرن ۱۹ :

روبرتسون (RobertSon) باشندۀ همپورگ جرمی در سال ۱۸۰۱ در بالون سکان دار (قابل رهنمائی) با رتفاع ۷۳۰ متر صعود کرده، در هوا راجع به برق تحقیقات نمود. گای لو ساک (Gay Lesac) فیزیکدان معروف فرانسوی در پروازهای خود، در خصوص مقنایطیس، فیزیک و نظریه تحقیقات بعمل آورد.

جارج گایلی و طیاره ماشینی :

در ۱۸۰۹، جارج گایلی (G. Gayli) عالم متبصر انگلیسی پس از مطالعات دقیقانه و صرف یک عمر، کتاب منصلی راجع به ماشین طیار تقدیم انجمن علوم لندن نمود، این عالم را میتوان باقی فکر ساختن طیاره ماشین دار امروزی دانست، گایلی در خصوص طیاره چنین میگوید:

کامیابی به ساختن طیاره که من مدنظر دارم بکشف حقایق ذیل مربوط است « برقرار کردن نقشه یکوزن فرضی، که بواسطه قوه قابل، برای مخلوب ساخت مقاومت هوا تغیریک شده باشد. »

گایلی مدنظر داشت طیاره ساخته شود که بواسطه ماشین بخاری یا تبلی (روغن قطران) یادوغن گیلو پود « کبریت » متحرک شود.

افکار راسنیه و زاکوب :

ابنده راسنیه (Rasnier) فرانسوی و بعد زاکوب (Jacob) ساعت ساز سویسی به تیار کردن ماشینی افتادند که بقوت فزهای شبیه به فزر و ماشین ساعت طیاره را بلند کنند.

راسنیه با ماشین خود ۶۸ متر مسافت را در حایله از زمین ۴۰ متر بلند بود طی کرد. و ساعت ساز سویسی بالی ساخت که با ماشین ساعت حرکت مینمود و بالهای خود را در ۱۸۱۳ در پاریس و در ۱۸۱۷ در وین تجربه کرد.

اهمیت و خدمت بالون ها در محاربات عصری :

از سنه ۱۷۹۳ بالون را برای کشاف و شمولیت در جنگک تخصیص دادند. اولین بار بالون به محاصره مایانس در ۱۷۹۳ (جنگهای بعد از انقلاب فرانسه) برای کشاف و قاصدی کار داد، و بعد در سال جنگک الجزیره قشون فرانسه یک بالون را با فریقا برد. در محاصره میلان (بواسطه اطریشها) بالون کافندی اعلانات را که بواسطه اشتعال یک کبریت، خود بخود از بالون می افتدند، منتشر نمود.

در سنه ۱۸۰۳ فرانسوها خواستند بواسطه بالون در خاک انگلستان داخل شوند.

در سنه ۱۸۱۲ لو پیچ (Lepich) المانی بالونی از مس نازک مخصوص برای جنگ ساخت.

در سنه ۱۸۴۹ بمب بواسطه بالون اندخته شده‌ی انجیرها مدنظر گرفته بودند که در بالون کی نباشد و بدر دقیقه مین منطبق شود. بدینخانه در اثر عدم سنجش از تمام یهای که در آن روز در بالون گذاشتند فقط یک

بعب در موقع اردوی دشمن اخاده باقی واپس باردو گاه خود فرانسوها مراجعت کرده در آنجا افتاد و خسارت زیاد رسانید.

اولین پرواز های هوائی در مالک دور دست:

لوئی ۱۶ برای امپراتور چین ۱۶ عدد بالون کوچک (که بدون داشتن پیلوت برای نمایش بلند نمیشد) تخفه فرستاد و بلند شدن این بالون ها دران مملکت هیاهوی غربی تولید کرد.

لیپروز در چیلی (امریکای جنوبی) بالون برده در هوا پرواز نمود و موجب حیرت و شگفت کل اهالی شد.

پرواز از یک مملکت بدیگر مملکت:

چارلس گرین (CH. Grein) لندنی در سنه ۱۸۳۶ یک بالونی که ۲۵۰۰ متر مکعب حجم داشت از پارچه ابریشمی ساخت و آنرا از لندن پرواز داد و خودش همراه یک فر سیاح دران نشته جانب مشرق حرکت کردند، از بحرمانش گذشته شمال فرانسه را عبور کرده از راه بلژیک و آلمان به ناسو (المان) فرود آمدند، پرواز ۱۸ ساعت دوام کرد و درین مدت ۶۰۰ کیلومتر مسافه طی شد.

علاوه برین گرین پروانه موازن و سکان صحیح ساخت.

گرین کیست که بالون را تکمیل نموده و مسافت های طولانی را در بالون ممکن ساخته.

اختراع بالون یضوی:

مونک ماسون (Monc Maçon) فرانسوی در سال ۱۸۴۳ بالون یضوی شکل از رقم دیریزابل اختراع کرد که پروانه آن بواسطه ماشین فنی مثل ساعت حرکت میکرد و بخواهش هر سورانده میشد این اختراع در سال ۱۸۸۴ بارتریز (Bartrige) فرانسوی تکمیل نمود.

بعدازین بالونهای بزرگتر ساخته شد. دلامارن (Delamarne) فرانسوی و ماجور بومونت (Major Beaumont) انگلیسی از جمله پیلوت های ماهر آخر قرن ۱۹ بعمار میروند.

اولین بالون در مالک اسلامی:

در موقع عروسی محمد علی پاشا بامملکه عادله، قوباش نام تورکی الاصل بالونی ساخته در مجلس عروسی آن را در شهر قسطنطینیه پرواز داد (۱۸۴۵).

اولین پرواز هوائی از بالای کوه آلب:

فرانسیسک اربان (F. Arban) فرانسوی در ۱۸۴۹ تنها در بالونی نشته از مارسیل حرکت نموده پس از عبور از ارتفاع ۴۰۰۰ متر (کوه آلب) فردای آن در شهر تورن (ایطالیا) فرود آمد.

تجربه های ماشین طیار :

در ۱۸۴۳ و - س هنسن (W-S-Henson) انگلیسی فکر طیاره ماشین دار از رقم ماشین بخار، افتاد و درین خصوص مطالعاتی بعمل آورده افکار خود را به عنوانی آنمان اراوه داد این شخص نقشه های واضح و دقیق کشیده بود سال بعد لوبریه (Leberrier) فرانسوی ماشین بخار کوچک ساخته تجربه کرد و با ماشین مذکور چند متر بلند شد .

تجربه پرواز در هوای اتوپلیگال

چهار سال بعد سترنگفلوو (Stringfellow) جرمی از روی نقشه های دو نفر مذکور ماشین خوبی ساخته آنرا پروازداد ولی در تمام این پروازها طیاره فقط چند متر بلند شده مسافت حکوتاها را می بیند . طیاره هم عبارت بود از یک آله دو باله (یک بال یک طرف و یک بال طرف دیگر) و بک ماشین بسیار کوچک .

در سال ۱۸۸۳ تیساندیه (Tissandier) فرانسوی در کتابی ساخته ماشین طیار را تشریح کرده بر معلومات علمی افزود .

این شخص در سنه ۱۸۹۶ یک بالون بیضاوی شکل ماشین دار ساخته پرواز داد و باین قسم قوه و مقاومت بالون را مضاعف ساخت این اختصار را میتوان ابتدای دیریابل های عصری دانست .

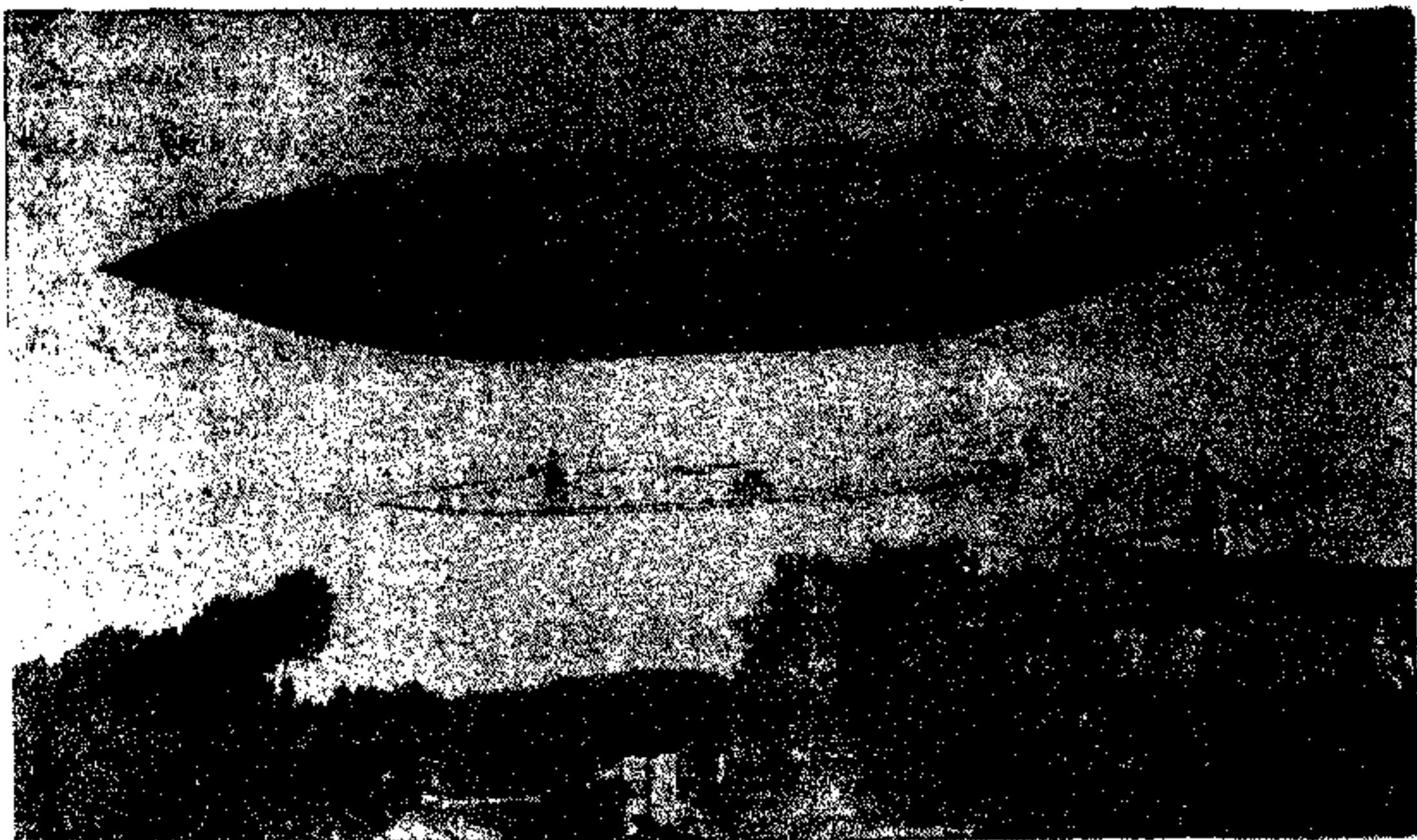
ولی کسبکه پیش از همه فکر پرواز دادن ماشین بخاری را در دماغها قوت داد کلیمان آدر (Clement Ader) فرانسوی بود (در سنه ۱۹۲۵ وفات یافت) این شخص مطالعات دقیق در علوم هواپمازی و طیاره سازی بعمل آورده تجربیات قیمت داری را صورت داد و بالآخره در سال ۱۸۹۶ یک طیاره کوچک بشکل پرنده های (آلباتروس) ساخته ماشین بخاری کوچکی را در آن نصب نمود ، طیاره خود را بحضور جمع بزرگی تجربه کرد ، باین قسم که پیلوت در وسط خود را آویخته موازنه را بواسطه پاهای خود اداره میکرد ، و اگر میخواست بطرف راست برود هر دو پای خود را برآورد براست میگردانید و هرگاه بچپ گشتن میخواست پاهای خود را جانب چپ حرکت میداد ، آله طیاره را از بلندی تپه حرکت داده باین قسم آنرا در پای تپه چند قدم بلند میکردند .

بسالنامه «کابل»

و درین پرواز ۵۰ متر بلند شده پس از طی مسافتی دو باره نزول نمود. کلیان آدر، در زمان پیری خودهم راجع بطیاره رانی کتاب هاتوشته است بعد ازا او تو لیلیانتال (Ottolilianthal) فرانسوی درخصوص امکان پرواز دادن ماشین های تُقیل تراز هوا تدقیقات علمی بعمل آورده در سال های ۱۸۹۵ و ۱۸۹۶ چندین بار طیاره های بخاری تُقیل تراز هوا را تجربه نمود.

ترق دیریژابل:

بالون دیریژابل (قابل رهگذاری) در اوخر قرن ۱۹ ترقی زیادی کرد، چنانچه سکوکسول (Cocsol) انگلیسی بواسطه یک دیریژابل یار قماع ۸۸۰۰ متر بلند رفت و تحقیقات علمی (فیزیکی) خود را در طبقات بلند انجام داد.

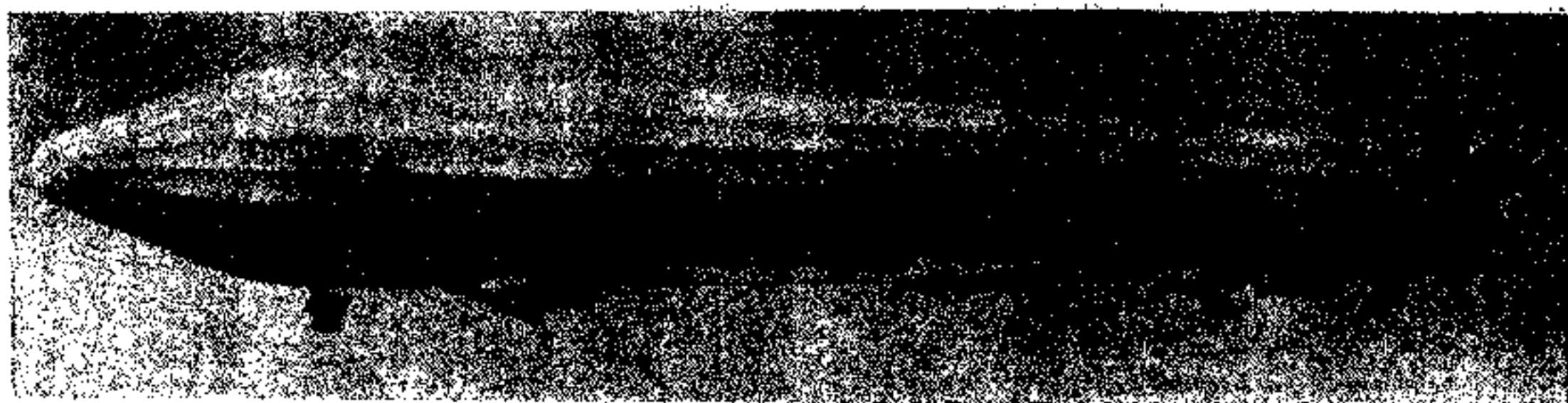
بالون دیریژابل، اختراع ساندو دوموند

عکسی از هوا:

ابتدا عکاسی از هوا را نادار (Nadar) عالم فرانسوی اختراع کرده و در سال ۱۸۵۹ عکس های اولی را از بالون برداشت.

بالونهای بزرگ و بخاری در جنگ:

چنانچه در قبل ذکر رفه از اوآخر قرن ۱۸ بالونها دا برای امور جنگی استعمال کردند ولی در آخر قرن ۱۹ که بالونهای قابل رهنمایی و بالونهای بخاری و غیره ترقی زیاد پیدا کردلاین فکر قوت گرفت و هر مملکت برای خود اداره هوا بازی جنگی که امروز بشعبه فلت هوائی نظامی موسوم شده تأسیس کرد.

زیپلین Z-9 ارسانر دویچلند نیزیزابل معروف آلمان

انگلیس ها در ۱۸۷۹ در جنگهای افریقا و فرانسویها در ۱۸۸۴ در جنگ توکن (هندچین) واپطاییانیها در محاربه عبشه از بالونها برای بیماردمان و کشافی و پسته و غیره کار گرفتند.

مساعی علماء فرانسه و جرمی در آخر قرن ۱۹:

در سالهای اخیر قرن ۱۹ کلیان آدر فرانسوی ماشین بزرگ را امتحان کرده ، طیاره بقوت ۳۰ اسپ و ۳۲ کیلو وزن تعییر نمود .

در جرمی در همین سالها جنرال فردیناند کونتزپلین (Gal. Ferdinand. C. Zeppelin) بالون بیضاوی الشکل از قسم دیزیابل تیار کرد که برخلاف تمامی بالونها جلد داخلی آن از بارچه و جلد بیرونی آن از یکورق آلمونیم بسیار نازک بود و درین بالون ماشین بزرگ آلمونیم تعبیه کرد تجربه های کامیابانه را انجام داد، بزرگترین بالونی را که در آن آوان ساخت ۱۲۸ متر طول و دو انحن از رقم ۱۵ اسپ قوه داشت .

قرن ۲۰ و هوابازی :

قرن بیست را میتوان عصر طیاره نامید زیرا از شروع آن طیاره های امروزی از عرصه تجربه به عرصه کامیابی

کونت فردیناند فون زیپلین آلمانی خترع زیپلین

و عملیات پا گذارده و بیش از نهایی اختراعات اخیره، افحکار علمای و عوام را به خود مشغول داشته است.

اگر انصافی گفته شود، طیاره و دیریابل (بالون بزرگ بیضاوی، دارای ماشین های بنزین) هر دو را یکنفر اختراع حکرد آنهم میان سال ۱۹۰۱ و ۱۹۰۶، این شخص قابل قادر سانتو دوموند (Santo Dumond) برازیل است که زحمات زیادی در راه کامیابی خود کشیده، اما اینقدر هست که سانتو دوموند،

اساسی برای هر دو ماشین طیاره، (طیاره

و دیریابل) فاش کرد حالانکه در تجربیات

شخصی خود بیش از ۵ دقیقه در هوا

دوام حکرده نتوانست. در همان زمان دو

برادر امریکائی موسوم به ویلبر ریت

(Wilbur Wright) و اورول ریت

(Orville Wright) تحقیقات نموده

در سال ۱۹۰۳ بالآخره طیاره ماشین را

برای بار اول پر فار خواهش خود بهوا

بلند کرده به اطراف حرکت دادند.

این تجربه کامیابانه اولی طیاره باعث سرور

علیها و حیرت نمای ملل شد درین دفعه هر دو

برادر، طیاره خود را از روی تپه

حرکت داده بلند کردند و مدت نیم ساعت

برادران ریت هنرمان طیاره

در فضای گردش نمودند.

لهذا اختراع طبیاره حقیقی که امروز در دنیا جریان دارد پدرو برادر مذکور (ریت ها) نسبت داده میشود.

بعد ازین علمای عصری و پیلوت های ماهر بطرف جزئیات نواقص طیاره رانی و هوا بازی و فن بلند کردن و فرود آوردن طیاره توجه نمودند. در اندک زمان طریقه پرواز را که از روی تپه ها بود، آنرا داده مثل سیم ریل خط های آهن تیار حکردند که سرنشیبی داشته طیاره از بالای آن سوی نشیبی دو بده زود پرواز نماید.

درین دوره تجربه ابتدائی اگرچه سقوط ها و پیش آمد های ناگوار بسیار واقع میشد ولی از باعث شبکی طیاره و کمی ارتفاع آن از روی زمین چندان خسارة جانی نمیرسید.

عبور طیاره از روی آب و پرواز از پلک مملکت بدیگر مملکت:

اولین دفعه که طیاره از روی دریای شور عبور کرده و از پلک مملکت به علکت دیگر سفر نمود بنازی ۴۰۰-۸۰ میلیون فرانسوی موسوم به بیلی ریو (Bleriot) با طیاره ۲۰ اسمیه پارتفاع ۱۹۰۹ جولائی بود، طیاره پی فرانسوی موسوم به بیلی ریو (Bleriot) با طیاره ۲۰ اسمیه پارتفاع ۱۵۰ متر از روی آب، در ظرف ۳۳ دقیقه مسافت بین فرانسه و انگلستان را طی کرد. در همین سال فن عکاسی از طیاره که سابق بواسطه بالون کشف شده بود رواج یافت.

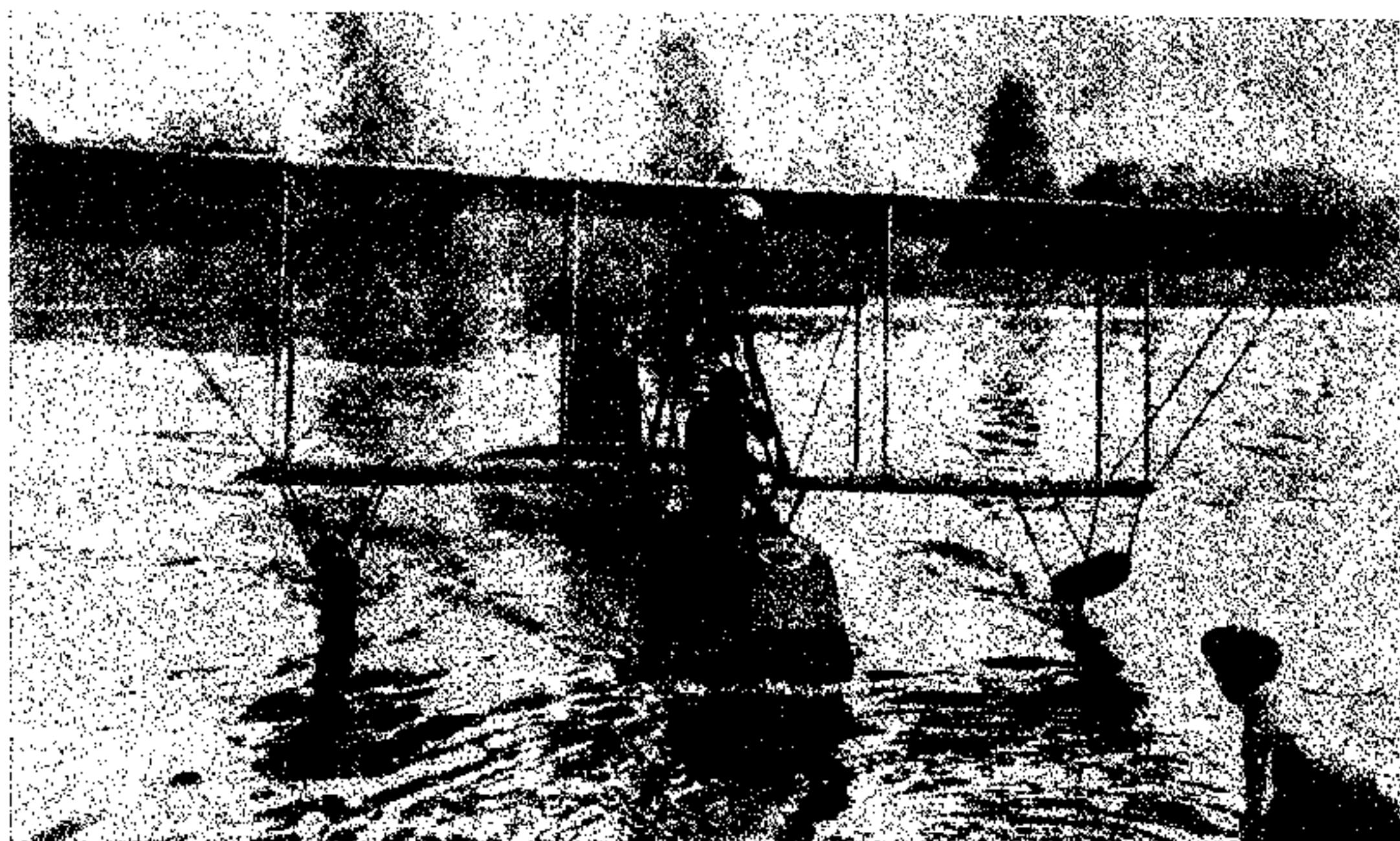
مساعی فون زیپلین در جرمی:

فون زیپلین عالم معروف جرمی تحقیقات خود را ادامه داده دیرزا بل های عظیم الشان که بالای آن اسم خود را (زیپلین) گذاشت، بود ساخته تجربه نمود، بزرگترین این سفاین موسوم به (ویکتوریوالویز) بود که در مدت دوام خود ۳۸۴ بار پرواز نموده ۱۳۴۰ نفر را بدون هیچ واقعه و صدمه جمل و قتل داد.

طیاره در امریکا، اختراق طیاره بحری:

بعد از اختراق طیاره بواسطه ریت امریکائی، فن هوا بازی در مالک متعدده ترقی زیاد پیدا کرده پیلوت های ماهر پیدا شدند.

کورتیس (Curtiss) آلمانی میان سنه ۱۹۱۰ و ۱۹۱۳ میدراوون را اختراق حکرد. طیاره بحری (طیاره است که هم روی بحر دشوار و نشسته می تواند وهم در هوا پرواز میکند) فن طیاره سازی و طیاره رانی در مالک متعدده ترقیات نمایانی نمود.

هیدراوون ها طیاره بحری اختراق کورتیس آلمانی ۱۹۱۱-۱۹۱۲ عصری ۱۲۹۱ میلیون

صنعت طیاره سازی :

پس از تجربیات اخیره و بعداز آنکه ثابت شد که طیاره برای بشر خدمات مهم و متعددی را انجام میدهد حکومات ممالک بفکر تأسیس کارخانه جات طیاره سازی و شرکت های تدویر خطوط هوائی افتادند. در فرانسه شرکت ها از قبیل کمپانی انتوات و فرمان وغیره تأسیس یافت و کارخانه جات مشغول تیار کردن آلات فلزی و چوبی لازمه طیاره ها شدند و به این قسم روز بروز نوافص طیارات رفع شده رفت و صنعت طیاره سازی جز و صنایع مهندسی مملکتی شد.

شبکردی به طیاره :

ابتدای شبکردی را به طیاره، هنری فرمان (Henri Farman) فرانسوی شروع کرد و چراغ های تبلیغاتی را در اطراف طیاره نصب نموده چندین گردش شب را انجام داد. و شمی را در اطراف طیاره نصب نموده چندین گردش شب را انجام داد. چندین بعد (۱۹۱۱) در اتازونی این چراغ ها را مبدل به چراغ برق نمودند و در میدان های طیاره هم چراغ های برق بزرگ نصب کردند و پرواز در شب تعیین یافت.

اختراع پارا شوت طیاره :

پارا شوت اگرچه از سابق اختراع شده بود ولی آن پارا شوت ها برای بالون کار میدادند که حرکت آن بطي بود و استعمال آن در طیاره ممکن نمیشد. لهذا در سنه ۱۹۱۲ بیری (Berry) نام امریکائی در سنت لوی (اتازونی) پارا شوتی ساخت که از هر ارتفاع بواسطه آن فرود آمدن بدون خطر ممکن میباشد. پیگود (Pegoud) این پارا شوت را تکمیل و تعیین نمود.

سفرهای بزرگ به طیاره :

وین پرواز مهم طیاره بواسطه کاگلیانی (Gagliani) ایطالیائی در ۱۹۱۲ صورت گرفت - طیاره ران مذکور از لیورن (ایطالیا) به باستیا (جزیره کورس) سفر کرد.

بعد از او در ۱۹۱۳ گاروس (Gaross) فرانسوی بفکر عبور از بحر روم و ربط دادن اروپا به افریقا افتاده از مقام سنترا فالیل (فرانسه) با ۴۵۰ لیتر بتری ذریعه طیاره ۶۰۰ ساعه حرکت کرده بیکروز پرواز در بیزرت (تونس) فرود آمد. این مسافت که مشتمل بر ۷۳۰ کیلومتر و از آن جله ۵۰۰ کیلومتر روی بحر بود، هفت ساعت و ۵۳ دقیقه دوام کرد.

اولین دوره اروپا به طیاره :

برندزونک دومولینه (Brindjone de Moulinais) فرانسوی به مقصد گردش دور اروپا در ۱۹۱۳ از پاریس حرکت کرد. طیاره اش ۸۰ اسپ قوت داشت. برندزونک از راه وان، برلن، ورشو به سنت پطرز بزرگ رفت و از آن جا باز گشته از طریق شمال : ریوی، ستا کهام، کوپنهاگ، هامبورگ، لاهه، کامبری به پاریس مراجعت نمود. تمام مسافتیکه بواسطه مونینه طی شد عبارت از ۴۰۰۰ کیلومتر بود.

مسافت های هوائی به شرق:

ژول (Jules) نام پیلوت فرانسوی بیک پرواز از پاریس به قاهره رفت. و درین (Védrine) فرانسوی از داه ناسی، پرائیگ، وین، بلگراد، صوفیه، استانبول، قونیه، سوریه، جاوه، بیروت به قاهره مسافرت کرد.

طیاره چی های فرانسوی و انگلیسی میان سالهای ۱۹۰۹ و ۱۹۱۴ مسافت های بزرگی را در ممالک شرقی هند چین، هند، و آفریقہ انجام دادند و عظمت و قدرت طیاره در تمام ممالک معروف و ثابت گشت.

اختراع طیاره یک باله جدید:

بکررو (Béchereau) طیاره زان معروف فرانسوی طیاره رقم جدید یک باله اختراق کرد که ۱۶۰ کم اسب قوه داشت و ۴۰۰ کیلومتر را در یک ساعت طی می نمود.

موارد استعمال طیاره:

در قرن بیست حکومات ممالک به این فکر متوجه شدند که طیاره نه تنها برای همراه و جنگی کار داده میتواند، بلکه برای خبر رسانی و حمل و نقل منظم نیز استعمال آن ممکن و مفید است.

اولین خط پست هوائی در هندوستان جاری شد و باک (Paquet) نام هوا باز فرانسوی از اختیارداران علاقه ای آباد اجازه تدویر یک خط پسته را بین آن مقام و شهر های اطراف حاصل کرد.

سپس در ۱۹۱۰ موقع تاج پوشی جارج پنجم شاه انگلستان یک خط حمل و نقل موقت هوائی بین لندن و دند سر (انگلستان) تأسیس یافت.

چندی بعد (۱۹۱۱) ممالک متحده امریکا بین شهر های بزرگ خط حمل و نقل هوائی جرائد دائز کردند و در ۱۹۱۲ در ملان یعنی برلن و شهر های مهم پسته هوائی جاری شد.

اختراع مخابرات و اشارات هوائی:

مهترین اختراق ^{یک باله} برای طیاره بعمل آمد و اختراق مخابره الف بای مورس (تلگراف) است که منسن (Menson) انگلیسی تجربه آن را در سال ۱۹۱۳ به اثبات رسانید.

طریقه جدید برای فرود آوردن طیاره:

از بد و اختراق طیاره برای فرود آمدن آن طریقه سهلی بدست نیامده بود و اکثر در موقع فرود آمدن خدمات زیاد به طیاره و پیلوت میرسید، یکنفر طیاره چی متهور فرانسوی موسوم به پیکوو بفسکر افداد ^{یک باله} در فرود گاه های طیاره چنان ستون های قوی استفاده کنند و روی آن سیم های حکم پیکشند که طیاره در موقع پائین شدن روی آن نزول کرده در هوا معلق بماند و به زمین فرود نماید و در وقت پرواز